

“Київ – Львів” Львівської залізниці, вагон № 7; поїздом № 49/50 “Трускавець – Київ” Львівської залізниці, вагон № 2; поїздом № 105/106 “Одеса – Київ” Одеської залізниці, вагон № 5; поїздом № 59/60 “Одеса – Харків” Одеської залізниці, вагон № 8; поїздом № 637/638 “Одеса – Знам’янка” Одеської залізниці, вагон № 3; поїздом № 661/662 “Одеса – Київ” Одеської залізниці, вагон № 6; поїздом № 63/64 “Дніпропетровськ – Одеса” Придніпровської залізниці, вагон № 10.

Також для забезпечення відповідного рівня якості постійно проводиться запланована робота з капітального ремонту та реконструкції вокзалів та оновлення пасажирського рухомого складу. На залізницях України функціонує 129 пасажирських вокзалів. Крім того, на мережах залізниць нараховується 1468 станцій, які мають у будівлях приміщення для обслуговування пасажирів.

Поряд з позитивними моментами розвитку залізниць, існує безліч невирішених питань і проблем. За останні десять років частка залізничного транспорту в загальному обсязі пасажирських перевезень знизилась з 49% до 34%. Якщо такі тенденції збережуться, то вже через два-три роки Укрзалізниця на ринку пасажироперевезень буде займати менше 30%, поступившись своїми позиціями автомобільному транспорту та авіації.

Укрзалізниця не на всіх напрямках своєї господарської діяльності є прибутковою і далеко не завжди виходить на покриття отриманих збитків. Подібна особливість функціонування і розвитку вже довгі роки безпосередньо стосується пасажирського сектора УЗ. На сьогодні збитковими є практично всі види пасажирських перевезень. Показники рентабельності можна спостерігати лише в міжнародному напрямі. Приміський сектор УЗ - найбільш вагома частина всіх пасажирських перевезень. Серед основних причин збитковості приміських перевезень – невідповідність рівня тарифів нинішнім витратам залізниці, необхідність перевезення значної кількості пільговиків, масові факти безоплатного проїзду, системні проблеми з компенсаціями витрат залізниці від відповідних державних органів і відомств та інше.

Як для розвинутих країн світу, так і для України є актуальним розгляд питання щодо залучення потенційних пасажирів до користування залізничним транспортом. Для комфортного та безперешкодного користування транспортом необхідно мінімізувати час пересадок з урахуванням кількості пасажирів, маршрутів пересування та інших критеріїв. В майбутньому можлива реалізація технології перевезення пасажирів «за єдиним квитком» за рахунок взаємодії міського пасажирського транспорту та залізниць. Це можливо здійснити в умовах узгодженого графіку руху міського та залізничного транспорту.

Щоб мати можливість покращувати умови

проїзду для пасажирів, необхідно налагодити механізм фінансування залізниці державою та її суб'єктами. Черговим кроком на шляху вдосконалення якості пасажирських перевезень стало впровадження реальних конкурентів автомобільному транспорту – рейкових автобусів (12 в Україні). Для зручності пасажирів в рейковому автобусі передбачено усе, навіть місця для пасажирів на інвалідних візках, пасажирів з великим багажем. Вони оснащені системами холодного і гарячого водопостачання, вакуумним туалетом, новими системами забезпечення безпеки руху.

Таким чином, у розвитку пасажирських залізничних перевезень присутні як досягнення, так і певні невирішені проблеми. Останні спонукають залізничників складати обґрунтовані соціальні програми і плати, а перші – надають упевненість у тому, що ці плани будуть реалізовані у практичній діяльності вітчизняних залізниць.

УДК 338.47: 656.2

ЕФЕКТИВНІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ ЯК НАСЛІДОК ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Тимофєєва Т.О., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Одна з головних проблем в зв'язку становленням країни на колію ринкових відносин полягає в забезпеченні економічної безпеки як головної складової національної безпеки України.

В зв'язку з тим, що розвиток ринкової економіки в країні неможливий без розвинутої транспортної системи, а залізничний транспорт являється її основною складовою, то залізничний транспорт відіграє значну роль в розвитку економіки нашої країни.

Розвиток ринкових відносин потребує застосування нових принципів в управлінні залізничним транспортом. Неefективність управління може призвести до повного розвалу всієї залізничної галузі, втрати позицій на світовому та внутрішньому ринках. Цей факт безпосередньо відіб'ється і на економічній безпеці України, тому що від стану залізничної транспортної системи в цілому залежить ефективність функціонування економіки всієї країни.

На сьогоднішній день існує багато факторів, які негативно впливають на рівень економічної безпеки залізничного транспорту та гальмують його подальший розвиток. Тож існує багато питань, які потрібно вирішувати як з боку залізничного транспорту, так із боку держави в першу чергу. До них відносяться:

- забезпечення галузі сучасними транспортними засобами в достатній кількості;
- приведення транспортних засобів в належний стан;
- виділення коштів для освоєння нових сучасних технологій;
- урегулювання питань компенсування збитків від пільгових пасажирських перевезень;
- одержання державної підтримки для вирішення питання оновлення рухомого складу;
- забезпечення повного та своєчасного одержання з бюджету коштів, які повинні надаватися у зв'язку із державним регулюванням;
- розробка гнучкої тарифної політики, яка буде приваблювати нових клієнтів;
- забезпечення ефективного використання пропускнуої спроможності залізниць;
- використання вигідного геополітичного положення України.

Великі зміни очікуються в транспортному комплексі в зв'язку з вступом України до Європейського Союзу. Але цей вступ також тягне для залізничної галузі негативні моменти. Одне з самих "болючих" питань – жорсткі вимоги до технічного стану рухомого складу.

В кожному окремому вище переліченому пункті криється по декілька загроз, які з проходженням певного часу можуть носити катастрофічний характер якщо вчасно їх не усунути.

Нейтралізація або зведення до мінімуму прояву негативних сторін цих факторів на всіх об'єктах господарської діяльності залізничної галузі є необхідною умовою забезпечення економічної безпеки залізничного транспорту.

Для забезпечення виробничо-господарської діяльності залізничної галузі у відповідності з встановленими нормативами необхідно провести ряд стабілізуючих заходів:

- модернізацію рухомого складу;
- дослідження по вдосконаленню паливно-мастильних матеріалів;
- заходи по зниженню токсичності вихлопів;
- заходи по зниженню шкідливого фізичного впливу при експлуатації і ремонті рухомого складу;
- максимально використовувати досягнення науково-технічного прогресу при освоєнні виробництва більш енергомістких видів рухомого складу.

Вирішення цих першочергових питань можливе за допомогою розробки та реалізації стратегії економічної безпеки, яка передбачає розробку напрямків вирішення вказаних питань та знаходження необхідних резервів для мінімізації загроз, які можуть виникнути сьогодні та в найближчий час.

Як наслідок економічна система України буде мати надійну транспортну основу для виходу її

на світовий ринок та отримання статусу держави з ринковою економікою.

Список використаних джерел

1. Моделирование экономической безопасности: государство, регион, предприятие/ Моногр. В.М.Геець, М.О.Кизим, Т.С.Клебанова, О.И.Черняк. и др.; Под ред. Гейца В.М.: – Х.: ВД «ИНЖЕК», 2006. – 240 с.
2. Судаковская О.И. Формирование системы управления экономической безопасностью предпринимательства / О. И. Судаковская // Экономика: проблемы теории и практики: сб. науч. трудов. – Днепропетровск: ДНУ, 2012. – Т. 8. – С. 165–171.

УДК 656.211.5

КОНЦЕПЦІЯ НУЛЬОВОЇ СМЕРТНОСТІ В ПІДВИЩЕННІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Тройнікова О.М., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Будь-яка надзвичайна подія на залізниці приносить економічні збитки та вимагає великих витрат на відновлення нормального транспортного процесу.

Безпека руху на залізничному транспорті — це комплексне поняття, що включає в себе організацію заходів на зниження ймовірності виникнення фактів загрози життю та здоров'ю пасажирів, схоронності перевезених вантажів, збереження об'єктів інфраструктури та рухомого складу залізничного транспорту, екологічної безпеки навколишнього середовища. Питання забезпечення безпеки руху на залізничному транспорті з'явилася одночасно з появою транспорту та в усі часи залишається актуальною.

Проблему безпеки можна розділити на кілька складових одна з яких - технологічна - безпека основних технологічних процесів залізничного транспорту (рух поїздів, навантаження вагонів, маневрові роботи). Проблема технологічної безпеки носить комплексний характер і залежить від вирішення низки приватних проблем:

1. Недостатня надійність рухомого складу, пов'язана з конструктивними особливостями вагонів (платформ) і технологічними проблемами підприємств-виробників рухомого складу.

2. Слабкий стан систем діагностики і контролю рухомого складу. Мова йде не тільки про станції технічного обслуговування, але і на шляху прямування.

3. Помилки персоналу, пов'язані з виконанням процесів підготовки маршрутів тощо.[1,2]